

Augusztus 2-án, vasárnap este Gyimesfelsőlokon érezhetően növekedni kezdett az élet. Az Árpádházi Szent Erzsébet Gimnázium udvarára szerre érkeztek lakókocsik, emelkedtek sátrak, épültek hinták. A Berszán Lajos atya által megálmodott és működtetett iskola most a **Főegyházmegyei Családos Tábor** helyszínévé vált. A termek, az udvar, a folyósok egyszerre megteltek zsbongással, az Erdély egész területéről ideérkezett családok életgazdagságával.

Megérkezés pillanata

Az idei tábor szervező házaspárja Tekse Árpi és Gabi (Marosvásárhely) és Erika, a mi nővérünk

Itt vártak és befogadtak.

Berszán Lajos atya üdvözölt minket.

A lelkiyakorlat vezetője: Ilyés Zsolt atya. Illés és Mózes.

ISTEN VELÜNK EGYÜTT SZENVED

Az István család beszámolója

Első családos tábor volt számunkra, ahol szép, mély és nehéz napokat éltünk meg.

Feszültséggel érkeztünk a táborba, így nagy erőfeszítéseket kellett megtegyünk úgy egymás iránt, mint az ott levő emberek felé. Mind a ketten megbántottnak éreztük magunkat. Aztán nagy meglepődésünkre másnap ugyanazokról hallottunk az elmélkedésben, úgy éreztük, mintha Zsolt atya tudná mi történt köztünk és ránk szeretne világítani. Azt láttuk, hogy mindent, ami elhangzik az elmélkedésben, mi pontosan azt tesszük egymással, azaz hogyha valamilyen bűnt követett el a párunk, hátat fordítunk neki, esetleg még támadjuk is, nem szenvedünk vele együtt, mert úgy-e ő vétkezett, szenvedjen. Nagyon megérintett, amikor megtudtuk, hogy Isten velünk együtt szenved ilyenkor is, és akármilyen bűnt követünk el, **Ő pont úgy szeret.**

Az elmélkedések voltak a legjobbak számunkra. Könnyekkel hallgattuk, csak úgy ittuk magunkba a szavakat. Volt időnk itt egymásra, a páros beszélgetésekben újra felfedeztük egymást, és megláttam újra, hogy szeretni való férjem/feleségem van.

A tanúságtételekben arra figyeltünk fel, hogy más házaspárok is különböznek egymástól. Még ha ez is a természetes, de legalább jobban meg tudjuk érteni a párunkat. Nagyon megmaradt bennem a sepsiszentgyörgyi házaspár megosztásából, hogy a férj hogyan imádkozott, ajánlotta fel Istennek a veszekedésüket, és az Úristen hogyan működött köztük. A másik, amit eddig csak K. Marikától hallottam, hogy az Istennel való kapcsolata a gyerekek születése után halványodott, de a vágy ott volt a szívében a mélyebb kapcsolatra. Pontosan ezt érzem én is, és vágyok is Isten mélyebb megtapasztalására. A szentmisére a gyerekekkel együtt megyünk, akikre kell figyelni szünet nélkül, de hiszem azt, hogy ha a gyerekek még nem is tudnak oda figyelni, és mi rájuk is kell vigyázzunk, a jó Isten nekik és nekünk is ad sok-sok kegyelmet, áldást, mert Isten az életnek a barátja.

Hálások vagyunk a gyerekefelügyelőkért, így megosztatlan figyelemmel tudtunk részt venni a programokon és a gyerekeink is biztonságban voltak. Örvendtünk annak is, hogy mindkét fiúnk szívesen elmaradt a felügyelővel, sőt tetszett is nekik.

Az esti programokból a legjobban a gyimesi tánc és a tábortűz tetszett. Úgy érezzük hiányt nem szenvedtünk semmiben.

Köszönjük, hogy megszerveztétek a tábort és hogy ott lehettünk! Isten fizesse meg nektek!

Szeretettel, az István család Csíkbánkfalváról

*** **

A szentmise volt a Táborhegy.

Kézműves foglalkozás kicsiknek, nagyoknak.

Színes világ.

Gardonka, zeke: csángóest a táborban.

*** **

ITT FELTÖLTÖDTÜNK. KÜLDETÉSÜNK: OÁZISBÓL A SIVATAGBA

A Barabás család beszámolója Székelyudvarhelyről

Isten kegyelméből augusztus 2-7. között részt vehettünk az ötödik alkalommal megrendezett egyházmegyei családi táborban Gyimesfelsőlokon.

Még az érkezés előtt jeleztük egyik keresztény testvérünknek, hogy nagyon sokat várunk a tábortól - a válasz az volt, hogy: Istenben nem fogtok csalódn... És nem csalódtunk.

Ilyés Zsolt atya elmékedései Életünk a feltámadt Jézus Krisztusban mottóval, a házaspárok tanúságtételei, a páros- (ketten hármasban Istennel) és kiscsoportos beszélgetések, megosztások érezhetően párkapcsolatunk egységét kovácsolták.

Ilyés Zsolt atya napról napra világosította meg a húsvét misztériumát, a feltámadás örömét rávetítve családi életünkre. Szó volt arról, hogy az Isten által kapott korlátjainkat hogyan tekinthetjük kereteknek, a bűn hogyan válik a kegyelem forrásává, az isteni kiüresedésről, a felelősségvállalásról (felelősséget vállalni a párunk tetteiért is, együtt szenvedni, együtt megszegyenülni anélkül, hogy „ügyesnek, önfeláldozónak” tartanánk magunkat). Ugyanakkor szó volt a megbocsátásról, a szeretetről ("az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek EGYMÁST, ahogyan én szerettelek titeket." Jn 15,12), a háláról, az elégedetlenségről (a „magától értetődik” és „nekem jár” téves elgondolás), az egységről.

A tanúságtevő családok őszinteségükkel, életük egy-egy kiemelkedő mozzanatának ismertetésével járultak hozzá az aktuális napi téma elmélyítéséhez.

*Kristály József és Katalin
Kertész Tibor és Marika*

Blága Botond és Enikő

Dánél József és Hajnika

Ezen időszak alatt gyerekeink is, korcsoportokra osztva hasznosan töltötték a délelőttöket a gyermekfelügyelővel. A picikkel babáztak, a napközisekkel játszadoztak, kirándultak, éneket tanultak, alkottak, filmet néztek, az iskoláskorúakkal és kiskamaszokkal pedig a bibliával ismerkedtek, csapatépítő játékokat játszottak, agyagoztak, és képeslapot készítettek családtagjaiknak.

A délelőtti elmélkedések, a különböző délutáni programok (kirándulás, vetélkedő, kézműves foglalkozás, férjek és édesapák programja, bibliaolvasás) és a szentmise után jött az esti kikapcsolódás, amikor is megtapasztalhattuk a „keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.” Mt. 6, 33

A Széphavas hegyi túrát Esztány Győző vezette

Az esti közös játék, csángó tánc- és énektanulás, szentségimádás, családi tánc(verseny) retro bulival, majd a tábortűz mind-mind kiváló alkalmak voltak az ismerkedésre, szórakozásra, melyek felejthetetlen emlékek maradnak mindnyájunknak.

Szomjazva érkeztünk a táborba, itt úgy éreztük, hogy egy oázisban vagyunk, ahol sikerült szomjunkat oltani, és amikor a sivatagba kellett visszaindulnunk, már tartalékot is tudtunk magunkkal vinni, abban a reményben, hogy szomjazó embertársainknak is tudunk átadni belőle.

Családunk és a táborban résztvevők nevében is szeretnénk megköszönni Szénégető István atyának és lelkes csapatának, hogy lehetővé tették számunkra a lelki gazdagodást, a keresztény családokkal való ismerkedést, valamint azt, hogy megtapasztalhattuk - az egyik résztvevő édesapa szavaival élve - az Istenkeresők egységét.

Barabás Mózes és Enikő, Székelyudvarhely

*** **

És az arcok... Nézzétek csak:

*** **

ISTEN CSODÁKAT TEREMTETT SZÁMUNKRA

Kovrig család beszámolója Nyárádszentlászlóról

Mi már veteránokként vettünk részt a családi táborban és elmondhatjuk, hogy nagyon, de nagyon sokat kaptunk általa. Már a környezet maga elkápráztatott, Isten csodálatos világot teremtett számunkra, csupán észre kell venni.

Nagyon jó volt találkozni a családokkal, látni azt a sok gyermeket, beszélgetni, érezni, hogy mindenkinek mennyire fontos Isten. Ez az, ami igazán összekapcsolt és örömmel tölt el, hogy igenis a mai világban van sok sok keresztény család, akinek fontos Jézus követése. Erőt, reményt ad nekünk és vágyat, hogy hitünk erősödjön, dolgainkat Istenre tudjuk bízni. A tanítások nagyon mélyek voltak. Nem tudnánk itt felsorolni mi minden érintett meg, mert Zsolt atya előadásai rendkívül tartalmasak voltak. Sok új dolgot hallottunk például a felelősségvállalásról, a bűnről, a szeretetről. A szentmisék, a szentségimádás, a páros és

csoporthoz beszélgetések, a játékok, a humor, a gyerekeink felvigyázása és a foglalkozás velük mind ajándék volt számunkra.

Rendkívül hálásak vagyunk Istennek a kegyelmekért, amelyeket kaptunk és, hogy részt vehettünk ezen a táboron is. Külön hála a szervezőknek önfeláldozó munkájukért. És nem utolsósorban a papoknak, Erika nővérnek, akik áldozatos munkával rengeteget tesznek a mi épülésünkért és Isten dicsőségére.

Sok szeretettel, a Kovrig család

*** **

És a szentségimádás pillanataiból:

*** **

*Lőrincz Éva Katalin
a 7-13 évesek katekétája*

*** **

A kamaszok programjaiból:

A kamaszok programjait Fazakas Misi színész és segítő társai vezették

*** **

Tamás Huba - II. János Pál Intézet diákja. Családpasztorációt tanul.

*** **

AJÁNDÉK A NAGYCSALÁDNAK

A Péter család beszámolója Illyefalváról

Családunk már a negyedik alkalommal vett részt a családos táborban, de az idei volt számunkra a legépítőbb.

Már maga a hely, az, hogy a gyimesfelsőlöki Szent Erzsébet katolikus gimnáziumban volt megrendezve, nagyobb lehetőséget adott az elmélyülésre a lelkigyakorlaton.

Ilyés Zsolt atyának a felkészült, komoly témákat érintő elmélkedései mélyen szántottak bennünk. Ezenkívül a lelkibeszélgetés és a gyónás eligazítást adott a saját problémáinkra, egymással való kapcsolatunkban is és gyermekeinkkel való problémákra, nehézségekre. Gyermekeinknek a délelőtti foglalkozások, tréningek, figyelemösszpontosító, személyiségfejlesztő játékok és a katekézis István atyával tetszettek a legjobban. Köszönjük Istennek, hogy itt lehettünk!

*** **

MÁSKÉNT IS LEHET ÉLNI

Mivelhogy először vettünk részt a családi táborban, pozitív benyomást keltett bennünk a tábor minden egyes pillanata. Csodálatos volt látni annyi keresztény családot, amint megvallják hitüket és gyermekeiket Istennek tetszően nevelik. Zsolt atya előadásait öröm volt hallgatni és mégnagyobb öröm újra hallgatni ismerőseink társaságában. Rávilágított arra, hogy egymásra figyelve másként is lehet élni és merjük megvallani hitünket. Bárcsak tudnánk a mindennapi életünkben is megélni a "Tábor-hegyén" kapott tanításokat. Rájöttünk, hogy változtatnunk kell életformánkon és hogy még sok tanulnivalónk van.

Köszönet mindazoknak, akik fáradságot nem ismerve megszervezték a táborot. Továbbra is kérjük Isten áldását életükre, hogy máskor is tudjanak szervezni családi programokat.

2009 augusztus 20, Csíkszentsimon

... a Danikó család.

*** **

www.szenterzsebet.ro/

